

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 16. Tussanus de Janson de Fourbin Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Magnates sibi adversos haberet, & Sæc. XVIII.
 plebs ipsum velut alterum Neronem re- A. C. 1713.
 spiceret, eoquod tres sceleratos juve-
 nes, insuperhabita vitæ gratia eis data,
 laqueo suspendi jussisset. Absoluta hac
 legatione ad Faventinum Episcopatum
 reversus, Romæ Sacellum & Semi-
 narium suo ære erigi curavit. Inter-
 fuit quoque comitiis tribus Alexan-
 dri VIII. Innocentii XII. & Clementis
 XI. sub quo etiam die prima Januarii
 annos natus octoginta tres Romæ de-
 cessit: Magnam pecuniarum vim ad
 causas pias legavit, cetera vero bona
 quatuor Nepotibus suis testamento re-
 liquit. Avaritiæ nomine apud multos
 male audiebat, multumque temporis
 in computandis, quas corraferat, pe-
 cuniis suis insumpsisse dicitur: Præsu-
 listamen dignissimi, Virique doctissimi,
 atque in Jurisprudencia versatissimi lau-
 dem nec invidia ipsa eidem denegare
 potuit, semperque præclara pruden-
 tiæ, ac integritatis specimina edidit
 in quinque Congregationibus, quibus
 adscriptus erat.

§. XVI.

*Tuffanus de Fanson de Fourbin Car-
 dinalis mortuus.*

Ter-

Sæc XVIII.
A. C. 1713.

Tertius ex Purpuratis hoc anno denatus erat Tuffanus de Janfon de Fourbin Gallus Nobilis: Hic ad Patris sui, strenui Belliducis imitationem in armorum disciplina educatus, stipendia agere, atque in castra sese recipere statuit, hanc ob rem inter Equites Militenses jam a pueritia adscriptus: Verum tacito quodam naturæ impulsu, ac literarum amore incitatus, deponit Baltheo, Clericali militiæ sese mancipavit: Igitur omnem operam ad ea literarum studia contulit, quibus quorundam in Præsulem Ecclesiæ utilem reformari posset: Nondum vigesimum secundum ætatis annum egreßus erat, cum a Patruo suo Dinienſi Episcopo in Coadjutorem assumptus, quamprimum per ætatem licuit, Massiliensem Episcopatum susciperet, postea ad Bellovacensem translatus: Mira pollebat dexteritate in expediendis negotiis publicis; quocirca a Ludovico XIV. Galliarum Rege ad Aulam evocatus, illum in castris interdum sequebatur, ejusque consilio Rex sæpe utebatur, eumque ad componenda dissidia inter Magnum Etruriæ Ducem, ejusque Conjugem exorta Florentias, postea in Hollandiam, ac demum in Poloniam pro promovenda Joannis Sobieskii electione Legatum decernebat, ubi

novum

novum hunc Regem tam arcte sibi de-
 vinxit, ut ab eo ad Romanam Pur-
 puram nominaretur, & a Ludovico
 Rege Ordinis Equitum S. Spiritus in-
 signia in laboris præmium adipiscere-
 tur: Renuebat Innocentius XI. Tuffa-
 num Cardinalium Collegio adscribere,
 caussatus, quod in gratiam Poloni Re-
 gis, non alienigena, sed Polonus fo-
 ret assumendus, genuina tamen hujus
 repulsæ causa erat, quod Tuffanus
 non modo comitiis Cleri Gallicani An-
 no 1682. interfuerit, sed etiam una-
 cum aliis Franciæ Episcopis a senten-
 tia excommunicationis adversus Lavar-
 dinum Legatum pronuntiata ad futu-
 rum Concilium provocasset, & in Po-
 loniæ comitiis multa contra Sedem
 Apostolicam oblocutus, salutare con-
 tra Turcas decretum ibidem conden-
 dum præpediisset: Has ob causas Tuf-
 fanus nonnisi ab Alexandro VIII. Gal-
 liam cum sacra Sede conciliare intento
 Purpuram obtinere poterat, adhuc-
 dum vehementer reclamantibus Car-
 dinalibus Colorado & Aguirre, qui in
 publico Patrum Senatu Pontifici ob-
 jiciebant, indignum fore, si inter Pur-
 puratos recenseretur ille, qui palam
 adversus Romanam Sedem insurrexif-
 set: Pontifice autem respondente, Tuf-
 fanum quæ dixisset, revocasse, hanc
 pali-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1713.

Vid. supra
 l. 210. §. 95.
 & § 96.
 pag. 671.
 tom. 65.

Sæc. XVIII. A. C. 1713 palinodiam non fuisse publicam regerunt Cardinales; insuperhabita tamen horum oppositione Tussani inaugurationis processit, qui etiam mox Romanam delatus, Ludovici Regis apud summum Pontificem Legatum agebat, ubi ad Aulæ flatum versatilis, ita Regis sui commoda procurabat, ut monstrato Jansenistarum odio Pontificum favorem emeretur. Interfuit post Alexandri VIII. obitum sacris comitiis, in quibus Innocentium XII. ad Divi Petri Cathedram promovere adlaboravit, atque inter Sedem Apostolicam & Franciæ Regem concordiam, quam sub Alexandro VII. absolvere non potuit, sub Innocentio feliciter completit: Defuncto autem hoc Pontifice, cunctos Gallicæ factionis Cardinales tam dextere eo inclinabat, ut hi excluso Marescotto Clementem XI. Gallis apud primæ affectum unanimi suffragio eligerent. Tanta apud hunc Pontificem valebat auctoritate, ut cuncta, quæ precibus obtinere desperabat, importunitate ac minis extorqueret: cumque Pontifex vacantes utriusque Siciliae Episcopatus nominatis concedere tergiversaretur, audacter a Pontifice petiit, ut *mox mentem suam declararet, ni violenta Regni possessione, Sacram Sedem feudi prærogativa, & proventibus privari*

privari mallet: cui tamen hæc reposuit Pontifex: *memor esto, Te non jam cum Albano Cardinale, sed cum Clemente XI. loqui, quibus dictis terga vertens subjunxit, satis superque audivimus. Nec tamen inde territus Tuffanus, unacum Hispano Oratore, aliisque Gallicæ factioni addictis de dolo, quo solitum Neapolitani Regni tributum Pontifici obtruderetur, consultabat, omni que data occasione Gallici Regni utilitatem strenue promovere satagebat: Tandem vero gravi oppressus morbo, Roma in Franciam revocatus, supremique Eleemosynarii dignitate auctus, die vigesima quarta Martii Parisiis mortalitatem exiit annos natus septuaginta novem. Adscriptus erat Congregationibus Propagandæ fidei, Regularium, Visitationis Apostolicæ, Rituum & Signaturæ Gratæ.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1713.

Vid. supra
l. 212. §. 122.
p. 690. t. 66.

§. XVII.

Conspiratio in Augustum Poloniæ Regem detecta.

Postquam Petrus Moscoviæ Dux capto Steinbockio Suecorum Ductore cum classe ducentarum octoginta navium in Bothniam Suedicæ Nordlandiæ portum appulerat, occupatis Helsingfortio, Aboa, aliisque urbibus, ac postea

Kettel. Dec.
VI. p. 693.
Epist. Clem.
XI. p. 1918.